

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobců: **a) K. Č., b) F. H., c) J. U.**, všichni zastoupeni JUDr. Přemyslem Krausem, advokátem se sídlem Revoluční 1, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 12. 2008, č. j. 30 Ca 188/2006 - 31, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

**t a k t o :**

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e n e v y h o v u j e .**

### O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 26. 7. 2006, č. j. KUJI 55846/2006, a věc mu vrácena k dalšímu řízení.

V kasační stížnosti požádal stěžovatel současně o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“); svůj návrh ovšem nijak neodůvodnil.

Žalobci ve svém vyjádření navrhli, aby kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, a poukázali na to, že nejsou splněny podmínky ve smyslu § 73 s. ř. s.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud v daném případě plně souhlasí s žalobci, že nejsou splněny podmínky podle § 73 s. ř. s., stěžovatel sám ostatně žádné konkrétní důvody, proč navrhuje přiznání odkladného účinku, ani neuvádí. Kasační stížnost je přitom mimořádným opravným prostředkem, byť široce nastaveným, a s. ř. s. výslovně stanoví, že odkladný účinek nemá. Odkladný účinek jí může být přiznán pouze tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nenahraditelnou újmu. Z výkladu tohoto pojmu je zřejmé, že se musí jednat o výjimečný, závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit (upravovat). To platí tím spíše v situaci, kdy přiznání odkladného účinku navrhuje žalovaný správní orgán, jak bylo konstatováno například v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne

2. 7. 2003, č. j. 1 Ads 10/2003 - 52, publikováno pod č. [46/2004](#) Sb. NSS, kde zdejší soud uvedl, že zrušením rozhodnutí správního orgánu a vrácením věci k dalšímu řízení bez dalšího nehrozí tomuto správnímu orgánu nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 a § 107 s. ř. s.

Lze si jistě na druhé straně představit, že právě ve stavebních věcech může takový závažný stav nastat, například tím, že bude postavena stavba, jejíž postavení se v novém řízení po přezumu ve správním soudnictví ukáže být protizákonným. V nyní posuzovaném případě ovšem stěžovatel nijak neupřesnil, proč právě zde by tento procesní prostředek měl být použit a v čem v tomto případě má spočívat hrozba závažné újmy, která by měla vést k přiznání odkladného účinku, a není jistě úkolem Nejvyššího správního soudu tyto důvody jakkoli domýšlet za stěžovatele. Stěžovatel tak netvrdí, že by pro něho právní následky rozhodnutí znamenaly nenahraditelnou újmu, a její existenci neshledal ani zdejší soud.

Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. dubna 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček  
předseda senátu